

SÈRIE 1**L'exercici 1 és comú a les dues opcions****Exercici 1 (5 punts)**

Tot i que la versió correcta del text pot adoptar formes distintes, donem la següent com a pauta orientativa:

“A la mateixa època va tenir lloc una matança terrible entre els nucerins i els pompeians en un espectacle de gladiadors que oferia Livinei Règul. Primer van agafar pedres i al final l'espasa. La plebs dels Pompeians, a casa dels quals s'oferia l'espectacle, va ser més forta. En conseqüència, molts Nucèrins van ser transportats a la seva ciutat amb el cos mutilat a causa de les ferides i la majoria plorava les morts dels seus fills o dels seus pares”.

OPCIÓ A:

Exercici 2

L'antecedent del pronom *quos* és *Pompeianorum* perquè hi concorda en gènere (masculí) i en nombre (plural).

Exercici 3

1c – 2d – 3a – 4c

Exercici 4 (2 punts)

El següent redactat és un simple model orientatiu.

“L'antecedent preromà de Tàrraco era en territori de la tribu dels cassetans, probablement conegut amb el nom de Cesse. L'any 218 aC, en el marc de la segona guerra púnica, amb motiu del desembarcament de tropes romanes a Empúries per aconseguir tallar el subministrament de tropes als cartaginesos, els germans Escipió van establir un *praesidium* que esdevindria la futura Tàrraco. Però no fou fins al segle I aC que Juli Cèsar li va concedir la categoria de colònia, fet que després fou corroborat per August, en atorgar-li el nom oficial de *Colonia Iulia Vrbs Triumphalis Tarraco*. Ja des d'època republicana va esdevenir capital de la *Hispania Citerior*, província que més tard August va convertir en *Hispania Citerior Tarraconensis*.

La ciutat –d'unes 70 ha.-, estava envoltada per una muralla i s'estructurava en tres terrasses. A la terrassa més alta, hi havia un temple; en la terrassa del mig, es construïren els edificis administratius necessaris per al govern de la província, al voltant d'un *forum* provincial; a la terrassa inferior, es va construir un circ que ocupava tota l'amplada determinada per la muralla; es conserven encara les escales d'accés des de la terrassa del circ fins a la del fòrum, protegides per una torre (anomenada del “Pretori”). Finalment, a la part més baixa, fins a tocar al port, hi havia tots els edificis públics, privats i residencials propis d'una colònia, com ara les *insulae* de cases o el fòrum local; ja fora del clos emmurallat es trobaven el teatre i l'amfiteatre. Prop de la ciutat, es troba un monument funerari conegut com a Torre dels Escipions i l'arc de Berà, així com les restes de la pedrera de El Mèdol; a l'oest, hi ha les restes gairebé intactes d'un dels aqüeductes de la ciutat, conegut amb el nom de pont de “Les Ferreres”.

OPCIÓ B:

Exercici 2

Spectaculo és un ablatiu singular, complement circumstancial del verb *orta est*; *spectaculum* és nominatiu singular subjecte d'*edebatur*.

Exercici 3

1c – 2b – 3c – 4d

Exercici 4 (2 punts)

El següent redactat és un simple model orientatiu.

“Góngora es va inspirar en el relat de Píram i Tisbe. Eren dos joves nascuts a Babilònia. Vivien en cases veïnes i es van enamorar, però els seus pares van impedir-ne el matrimoni. Per comunicar-se usaven una escletxa que s’havia fet a la paret en el moment de la construcció. Una nit van decidir escapar i van donar-se cita en el sepulcre de Ninus; el primer que hi arribés s’esperaria sota una morera que hi havia prop d’una font. Tisbe hi arriba la primera, però, en acostar-s’hi una lleona per beure aigua de la font, fuig i li cau el vel que duu. La lleona troba el vel, l’esquinça amb la boca i el taca amb la sang d’uns bous que acabava de devorar. En arribar més tard, Príam veu les petjades de la bèstia i s’adona del vel de Tisbe tacat de sang; pensa que la seva estimada és la víctima de la lleona, pren el vel, se l’enduu sota la morera i desesperat es clava l’espasa que duu. La sang va eixir-li amb tanta força que va tacar de color porpra els fruits de la morera, que fins aleshores havien estat sempre blancs. Tisbe, passat el perill, torna al peu de l’arbre; s’adona del cos del seu amant que encara palpita; ell finalment mor. Tisbe, decideix seguir-lo en la mort. Abans de morir, però, fa un vot perquè els seus pares respectius els enterrin junts i perquè l’arbre per sempre més doni fruits negres com a record de la sang vessada per tots dos. A partir de d’aleshores els fruits de la morera són foscos quan maduren. L’escriptor anglès és W. Shakespeare i el títol de la tragèdia *Romeu i Julieta*”.